

Vanin:

Mamica, pajek!

Pajek prede mrežo,
kakor sam je, sivo,
s strahom nanj ozira
se junaški lvo:
„Mamica, glej, v kotu
pajek prede mrežo!“

„— Vidim. In na njo bo
hodil zdaj na prežo,
pa mušice, muhe
zvito v njo bo vabil,
a nato bo, lvo,
močno jih pograbil,
ročno jih zadavil,
kri iz njih popival —
kot pijanec z vinom
se bo z njo nalival.
Toda to mu pusti:
on takó živi se —
čmrlj od sladke rose,
ta pa od krvi se...“